

Начало>Семейноправни въпроси и наследство>Наследяване>Адаптиране на вещни права

нидерландски

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [nl](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици [en](#) вече са преведени.

Swipe to change

Адаптиране на вещни права

Нидерландия

1 Кои вещни права биха могли да възникнат в резултат на наследяване съгласно правото на тази държава членка?

В Нидерландия този въпрос е уреден в член 4:182 от Гражданския кодекс (*Burgerlijk Wetboek*).

Член 182 от Гражданския кодекс гласи:

В случай на смърт наследниците наследяват *ipso jure* прехвърлимите права, вещи и авоари на това лице. Първото изречение не се прилага, когато имотът на починалия е разделен съгласно член 13. В този случай съпругът/съпругата наследява *ipso jure* вещите и авоарите на починалия. Той/тя става *ipso jure* длъжник по дълговете на починалия, които не са прекратени в момента на смъртта. Ако престациите са делими, всяка от тях отговаря за част, равняваща се на нейния дял в наследството, освен ако не носят солидарна отговорност.

В Нидерландия се прилага принципът на безусловно право на собственост, според който наследниците поемат *ipso jure* състоянието на починалия. Собствеността над активите и дълговете на наследството се прехвърля по универсално правоприемство на наследниците, които са приели наследството.

В случай на законна делба на наследството (*wettelijke verdeling*), ако починалият не е оставил завещание, преживелият съпруг/съпруга /регистриран партньор получава всички активи и дългове, а наследниците получават единствено иск. Наследниците не носят отговорност за дълговете, свързани с наследяването. Отговорност за дълговете носи единствено преживелият съпруг/съпруга/регистриран партньор, ако се прилага законна делба на имота.

Принципът на безусловно право предполага, че от самото наследство не произтичат вещни права на собственост или права на собственост. В Нидерландия имотът не представлява отделен актив. По отношение на прехвърлянето на активи на имота не се прилагат ограничения, а имотът не може да бъде запориран. Възможно е запорирането на вещи от имота между наследниците.

2 Тези вещни права вписват ли се в регистър на правата върху недвижими или движими вещи и ако да, такова вписване задължително ли е? В кои регистри се вписват и какви са изискванията за вписване и процедурата?

Тъй като самият имот не е отделен актив, не се извършва вписване в регистър.

Удостоверението за наследство или Европейското удостоверение за наследство могат да бъдат вписани в кадастъра, вж. членове 27 и 27а от Закона за кадастъра (*Kadasterwet*). Това дава възможност на наследниците да уведомят за смъртта на собственика и че собствеността им е прехвърлена по универсално правоприемство. Регистрацията обаче не е основно изискване. Без регистрация собствеността също се прехвърля *ipso jure*. Ако след това наследниците разделят активите от имота, е необходимо да го обявят. В такъв случай това представлява прехвърляне по специално правоприемство. Делбата се регулира съгласно член 3:186 от Гражданския кодекс.

Член 186 от Гражданския кодекс гласи:

За прехвърлянето на дяла, разпределен на всеки от съвместните собственици, е необходимо официално обявяване по същия начин, който е предвиден за прехвърлянето.

Дялт, получен от съвместен собственик, се държи със същото право като това, с което е държан от съвместните собственици заедно, преди да бъде извършена делбата.

За официално обявяване на недвижимо имущество или ограничени права върху това имущество в член 3:89 от Гражданския кодекс е предвидено издаването на нотариален акт и вписването му в публичните регистри.

Член 89 от Гражданския кодекс гласи:

Изискването официално обявяване за прехвърлянето на недвижимо имущество се осъществява чрез нотариален акт, издаден за тази цел между страните, последван от неговата регистрация в публичните регистри, предназначени за тази цел. И приобретателят, и прехвърлителят могат да регистрират нотариалния акт.

В нотариалния акт за официално обявяване точно се посочва правото на прехвърляне; допълнителните условия, които не се отнасят за прехвърлянето, могат да не бъдат включвани в нотариалния акт.

Ако при издаването на нотариалния акт за официално обявяване едната от страните е представлявана от упълномощен представител, пълномощното се посочва точно в акта.

Разпоредбите на този член се прилагат *mutatis mutandis* към официалното обявяване, необходимо за прехвърлянето на друго регистрирано имущество.

3 Какви са правните последици, свързани с вписването на вещни права?

Моля, вж. отговора по-горе.

4 Съществуват ли специални правила и процедури за адаптирането на вещно право, което лицето притежава съгласно приложимото към наследяването право, в случай че правото на държавата членка, в която е извършено позоваването, не признава такова вещно право?

Не, в Гражданския кодекс или Закона за кадастъра не се прилагат специфични правила.

Последна актуализация: 17/11/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не

са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.